

ADALÉKOK A 18. SZÁZADI ZSIVÁNYOK NEVEIHEZ

Mind a szlengkutató, mind a névtan viszonylag kevésbé – és különösen nem módszeresen – feltárt területe volt (és talán maradt is) a szlengbeli tulajdonnevek vizsgálata (KIS 1996, 1997). A szlengben keletkezett helynevek kutatásával újabban a magyar onomasztikában már viszonylag rendszeresen találkozunk (GYÖRFFY 2011, 2012, 2013, 2016), a személynevek közül pedig az iskolai ragadványnevek (diáknevek és részben tanárnevek) bemutatásának vannak nagyobb hagyományai (pl. BACHÁT 1972, 1992, MIZSER 1972, SZILÁGYI 1973 stb.). A diáknyelv ragadványnevei mellett kisebb számban publikáltak cikkeket különböző más szlengek ragadványneveiről is, a katonai ragadványnevekről például MIZSER LAJOS írt (1973, 1985), aki egy 1984-es ismeretterjesztő írásában a diákok és a katonák ragadványnevei mellett kitért még a sportolók és a bűnözők ragadványneveire is (MIZSER 1984, lásd még HAJDÚ 1994: 45–48). Ez utóbbiakról, a bűnözők ál- és gúnyneveiről másoktól is ismerünk kisebb-nagyobb publikációkat (JENŐ–VETŐ 1900: 36–8, TÁBORI–SZÉKELY 1908: 89–91, KEMÉNY 1937, SZATHMÁRY 1937, NAGY 1981, MIZSER 1987: 141), a Ráday Gedeon királyi rendbiztoshoz köthető szegedi pereknek köszönhetően pedig többen foglalkoztak a 19. századi betyárok neveivel is (TÖMÖRKÉNY 1898: 37–48, JENŐ–VETŐ 1900: 22–5, vö. még KÜLLÖS 1988: 36–8).

Mostani írásomban a bűnözők nevei kapcsán szeretnék néhány olyan 18. század utolsó harmadából származó adatot bemutatni, melyekre első tolvajnyelvi szójegyzékeink (vö. KIS 2020a, 2020b) levéltári kutatása során bukkantam. Ezek az 1775–1776-ban lejegyzett nevek ugyan a szlengkutató számára korántsem olyan értékesek, mint a magyar tolvajnyelv első, biztosan szlengnek tekinthető adata, *Filetlen Pál*-nak (mint nevéből látható, egy korábban már csonkítással büntetett tolvajnak) egy 1364-es ítéletből ismert *Zagyurwagou* (Szatyorvágó) neve (ZichyOkm. III, 237, vö. FEHÉRTÓI 1969: 136, NÉMETH 1996: 264, 267, 1997: 39, 40), ami 'táskafelmetszéssel lopó tolvaj' jelentésben bizonyára közszóként is élt a 14. századi argóban, azonban a 18. századi névhasználathoz így is érdekes adalékként szolgálhatnak.

Az első magyar tolvajnyelvi szójegyzékeket tartalmazó törvényszéki iratok sok vásári tolvaj (ahogy magukat nevezték: *zshivány*) nevét megőrizték. E nevek egy része család- és keresztnévből álló egyéni név, melyekben a legfeltűnőbb a keresztnévek becézett alakjának használata. A „Czagany Andras es Tarsai Balas Mihaly Görög Samuel Tsengeri Istvan Gyanus Tolvajok ellen”¹ indított eljárás jegyzőkönyve-

¹Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltár Hajdúböszörményi Fióklevéltára (MNL HBML HbFl) IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14.

iben például efféléekkel találkozhatunk: *Bene Pista, Csőreg Marci, Dorogi Gyurka, Oláh Mária, Szabó Jóska, Tóth Erzsók* és mások. Természetesen vannak példák a keresztnévek nem becézett alakjaira is (*Karsai András, Lakatos Péter, Oláh András, Nagy Ilona*), miként asszonynevek is előfordulnak közöttük (*Galuska Györgyné, Szegedi Andrásné*).²

A feljegyzett nevek egy része ragadványnév, amelyek alapvetően a falusi (tehát nem szlengbeli) ragadványnevek jegyeit mutatják: *Sánta Szabó, Balázs (Csorba) Mihály, Juhász (Csillag) Gyurka, Molnár (Szentmihályi) Gyuri, Pataki (Vicsori) Samu*. A tolvajneveket jobbra csak onnan ismerhetjük fel, hogy az iratok jelzik, ha zsványok használták: „Bundás Pista, máskép a’ mint a’ Zsványosok hívják *Dám Szürös Pista*”³. Ezt a nevet a viselője is csúfnévnek mondta („*Dám Szür Pistának* tsufoltak”⁴), ami egyrészt a név „nem hivatalos” voltára utal, de bizonyára azt is jelenti, hogy használatát ő maga is a zsványbandához kötődőnek érezte. Egyébként Dámszür(ös) Pistának másik két család- vagy ragadványneve is volt: „Dámszür, vagy *Katona, Bundás Pesta*”⁵, „*Katona, alias Dam Szür* vel *Bundas*”⁶.

Ritkán ugyan, de előfordul, hogy a névadás indítékát is feljegyezték az iratokban: „tsak azért hivtuk *Bodornak* mert igen bodri haja van”⁷. Hasonlóképpen értesülünk egy bandavezér nevééről is: „Az Leg föllebb való Zsványt”⁸, a Péterváradon élő és Valasonyi, alias Hoksari/Hoksári Pétert⁹ „*Lakatosnak* nevezik (...) *Lakatosnak* pedig hivattatik, mert annak előtte Lakatos mester ember volt Sármedlyéken Fejér V[á]r[me]gyéb [en]”¹⁰. Ezek az „etimológiák” természetesen kellő fenntartással kezelendők, hiszen előfordul, hogy a különböző személyek eltérő magyarázatokkal szolgálnak egy-egy név keletkezésére. A zsványok között *Czipó Jóska* vagy *András* néven ismert tolvaj¹¹ ragadványnevéről például a következőket olvashatjuk: „Vald meg nem denem tégedet *Czipó* Andrásnak hívnak a’ Siványok, mert az ábrázatod is azt mutatya?”¹² Varga Er-

²Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltára (MNL HBML) IV. A. 1018/d. 2. d.

³Magyar Nemzeti Levéltár Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltára (MNL SzSzBML) IV. A. 9/cc. 63. d. № 70. 13. old.

⁴MNL HBML HbFI IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 27r old.

⁵MNL HBML HbFI IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 22r old.

⁶MNL HBML HbFI IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 29r old.

⁷MNL HBML IV. A. 1018/d. 2. d.

⁸Magyar Nemzeti Levéltár Heves Megyei Levéltára (MNL HML) XII-3/b. 16. d., C/1. 11. old.

⁹MNL HML XII-3/b. 15. d., e/1.

¹⁰MNL HML XII-3/b. 16. d., C/1. 11. old.

¹¹Valódi nevét a bíróságnak sem sikerült megállapítania, egy nagykállói iratban Isó, alias Nagy, alias Kovács Andrásné szerepelt (MNL SzSzBML IV. 9. cc. 63. d. Fasc. 8. № 38.), de többen Szabó, illetve Hatházi családnevűnek mondták. Az is lehetséges, hogy két személyről van szó.

¹²MNL SzSzBML IV. 9. cc. 63. d. Fasc. 8. № 38. 2. old.

zsók vallomása szerint viszont „azert hijak *CZipónak*, hogy az anyja czipó sütő, de az igaz neve Szabó Jóska.”¹³ Czagány András magyarázata is hasonló: „*Czipo* Jóska, másként Hatházinak hívják Debreceni Czipo sütő a felesége Váradi úczán a’ Serföző mellett Lakik.”¹⁴

Az, hogy egy személynek több neve is legyen, a korban nem volt szokatlan. Egy 1775-ben keletkezett egri jegyzőkönyv¹⁵ 11. oldalán például említenek egy „*Lángozó*, másképp *Molnár Ferencz*”-et, aki felől a 13. oldalon már így érdeklődnek: „*Lángozó* Ferencz életéről mit tudsz? Ki magát *Fülöp Molnár*, es *Kalcsó* Ferencznek is nevezi?” Ráadásul ennek a személynek volt egy további neve is: mint egyik bűntársa vallja ugyanott a 14. oldalon „Somogyi Pesta (...) Langozott pedig nevezte itt a Tömlőczben *Dám Szőrösnek*”. (Molnár/Lángozó Ferenc egyébként – legalábbis az iratokban ez olvasható – anyja után viselte a Fülöp/Fülep és a Galcsó/Kalcsó családnevet).¹⁶

A bíróságok természetesen igyekeztek megtudni mindenkinek minden nevét, már csak azért is, hogy kiderüljön, más településeken nem volt-e már büntetve az illető tolvaj. Az előbbi bekezdésben idézett 1775–1776-os egri per során például így érdeklődött a vallatás vezetője: „Mivel Lakatos valya hogy téged nem ismér, talám más neved is van mellyen hivatattol?” Kérdésére ezt a választ kapta: „Lakatosnál 3. hétig Zsiványásgot tanulván: Midőn hozzá mente[m] így attam föll nevemet. Hogy Kereszt nevemmel hivnak *Jánosnak*, Bércmálásbúl *Ferencz* az nevem; vezeték nevem pedig *Kováts*, Eö szemem láttára nevemet föll irta, de azt mondotta Hogy már azután *Kiss Tizenhusz Palkó* lészen az nevem. Engem külömben *Nyirok János[na]k* is hivnak.”¹⁷ A *Kis Tizenhusz Palkó* mellett Kovács Jánost *Tizenhusz Jancsi*-nak is nevezték. E név eredetéről a bíró kérdésére („Más néven minek hittak téged az ZSiványok?”) ezt vallotta ugyanott: „Mivel ujj támadas voltam Közöttök Somogyi Pesta nevezet sok Zsiványok, es Dorkák jelen léteekben *Tizenhusz Jancsi-nak*”.¹⁸ Kovács János a fentebb említett *Kis Tizenhusz Palkó* nevet egyébként valószínűleg az egri periratokban *Panni Dorka*-ként szereplő szeretője (zsiványnyelven *dorká*-ja, *cafká*-ja) miatt kapta, akit korábbi élettársa, *Tizenhusz Palkó* után *Tizenhusz Panni*-nak is hívtak. A vallomásból megtudhatjuk egyébként Kovács/Nyirok János (Ferenc) két családnevének történetét is: kora gyermekkorában vezetőnek adták egy vak koldushoz, akivel az egész országot bekóborolták, és az nevezte el *Kovács János*-nak, majd évekkel később, már felnőttként hazavetődve szü-

¹³MNL SzSzBML IV. 9. cc. 63. d. Fasc. 8. № 70. 7–8. old.; ugyanígy: MNL HBML HbFl IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 23r.

¹⁴MNL HBML IV. A. 1018/d. 2. d.

¹⁵Budapest Főváros Levéltára (BFL) IV. 1223. e. 13. d., 1552. 14. old.

¹⁶MNL HML XII-3/b. 15. d., e/2.

¹⁷BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 17. old.

¹⁸BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 14. old.

lővárosába a bátyjától, Nyirok Istvántól tudta meg, hogy az apját Nyirok Istvánnak hívták, azaz hogy az ő eredeti családnéve *Nyirok*.¹⁹

Kovács János ragadványneveiből azt láthatjuk, hogy ezeket a neveket nem ő választotta, hanem környezetétől kapta, azaz ezek nem álnevek, bár mint J. SOLTÉSZ KATALIN említi, a ragadvány- és álnevek között nem lehet éles határt vonni, például „a bűnözők álcázó nevei – *Schinderhannes*-től *Hekus Dönci*-ig – ha úgy tetszik, ragadványnevek, ha úgy tetszik, álnevek (...) Lényeges különbség a ragadványnév és az álnév között, hogy az előbbit a közösség adja, az utóbbit a névviselő maga választja” (J. SOLTÉSZ 1979: 63).

Természetesen arra is van példa, hogy valaki a zsványnek állással együtt – mintegy szimbolikusan – nevet is változtat. Kovács büntársa, Veszprémi Pista erről így nyilatkozik: „Igaz nevem mind Nemzetség, mind pedig tanuló Leveleim szerint *Somodi Istvány* vólna, hanem már két Esztendeje múlt az mostanyi nyáron, mikor magamat betyárságra adtam, azóta *Veszprimi Istvánnak* hivatatom magamat”.²⁰ Somogyi Istvánnak is volt ragadványneve: őt a többiek „*Pisze Pistának*” nevezték.²¹

A bíróságok nyilvánvalóan arra törekedtek, hogy lehetőleg a bűnözők minden nevét, nem utolsó sorban az egymás között használt nevüket is kiderítsék („Te a’ Siványok közzül való vagy... vald meg tehát, mi a Sivány neved?”²²), ezzel szemben a vádlottak természetesen a tagadást, illetve a hamis nevek használatát választották, ami időnként kifejezetten mulatságos szituációkat eredményezett. 1775-ben Isó, alias Nagy, alias Kováts (avagy Czipó) András és a bíró között a következő párbeszéd zajlott: „Mikor Pócson meg fogattalak akkor más neved vólt, hogy változott el az ólta a’ neved? – Akkor ijjettembe azt se tudtam mit mondok”²³. Hogy a nevek eltítkolása szokásos gyakorlat volt, mutatja az a vallomás is, amelyből megtudjuk, hogy a „ZSiványok, vagy is tolvajok (...) az egész országban el szoktak szélledni (...), és ezek mind változott nevekkel élnek”²⁴.

Az egymást követő iratokból jól látszik, hogyan jutottak el a zsványok a bizonyítékok hatására a (zsvány)nevük tagadásától annak beismeréséig. Az 1776-ban Böszörményben halálra ítélt bandavezér például első vallomásaiban makacsul tagadott mindent, így a ragadványnevét is²⁵: „Czagány Andrason kívül, vagyon e’ más neved? és mi csoda? –

¹⁹BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 1. old.

²⁰BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 21. old. Ld. még „Én nem üsmértem oket [ti. szüleit], és Nevésem tudom sem Anyámnak, sem atyámnak. Engemet Más névvel Somogyi Istvánnak neveznek.” (MNL HML XII-3/b. 15. d., e/3. 7. old.).

²¹BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 14. old.

²²MNL SzSzBML IV. 9. cc. 64. d. Fasc. 8. (1775.) № 79.

²³MNL SzSzBML IV. 9. cc. 63. d. Fasc. 8. № 38. 1. old.

²⁴BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 8–9. old.

²⁵MNL HBML HbFl IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 51r–52r

Nekem Soha Se volt egyéb nevem”.²⁶ „Hiszem a’ Zsiványok téged neveztek *Konyásnak*. – Engem nem neveztek.”²⁷ Nevét és személyazonosságát azonban egy büntársától, Dámszúr Pistától 1775. augusztus 19-én Miskolcon felvett vallomás alapján azonosították, és az iratból „Ki sül hogy *Konyásnak* az igaz neve *Czagány András*”, és „a’ Tolvajok *Konyásnak* neveztek”.²⁸ Ezután már a „Kinek hívnak?” kérdésre az válaszolta: „*Czagány* vagy *Konyás András[na]k*”.²⁹

Egy-egy banda akár meglehetősen kiterjedt is lehetett,³⁰ így nem véletlen, hogy egyes készségesebb bűnözők szinte egész névlajstromokkal szolgáltak, mint tette ezt Kovács János Egerben 1775-ben: „váltak pedig akkor fogva a ZSiványok közül *Tizen húsz Palko Somogyi Pesta, Panni Dorka, Vásári CZérna, Cziffra Juli, Kiss Eva, Nagy Csupka, Kiss Csupka*”.³¹ „Mentem *Panni Dorkával* Kurvám[m]al az Invalida Korcsmában, hova jöttek *Vörös Ádám, Görög Gyermekek, Görbe Miska, Kassai Menyecske, Zsidó Aszony* és ennek Czinkosa *Bene Pista, Jáger Bittang Mátyás* /:kik minyájan együdöben szabadúltunk a Váras lyukábúl és azok is minyájan ZSiványok, az után pedig Veszprémbül jött *Kuksibull* [‘vásárból’] oda *Veszprémi*, vagyis *Somogyi Istvány*”.³² „Mentem Kecskemétre a zöld vásárra Gyóni vendég fogadoig egyedül magam: Itt értem Zsivány Tisz[ar]tot, *Kajzer Jóskát, Laudant Pistát* az után Föll Deáki vendég fogadóban utull ertt *Tizen husz Palkó Dorkájával*. Tisztónak Felesége, *Kajzernek Szofkája Kopasz Ilus: Kiss Eva Vásári Czérna Fekete Susi, Lófejü Eörse, Bantsal Panni, Taknyas Éva*, ZSivány Kurva Asszonyok.”³³

E nevek feldolgozása, rendszerezése – akár egyfajta szociometriai-szocioonomasztikai keretben –, még várat magára, de mint látható, egy-egy névtípus illusztrálására és a 18. század végi személynevek használatára kiváló adalékokat találunk közöttük.

Felhasznált irodalom:

BACHÁT LÁSZLÓ 1972. A lelki tulajdonságokra utaló iskolai ragadványnevek. *Magyar Nyelvőr* 96: 16-20.

²⁶MNL HBML HbFl IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 51r

²⁷MNL HBML HbFl IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 51r

²⁸MNL HML XII-3/b. 15. d., e/2. 42r. old.

²⁹MNL HBML HbFl IV. A. 505/e. 16. d. 1776. № 14., 38r old.

³⁰Vö. „Mennyiből áll az a Reszegi Zsivány Companiaja? (...) Csak emlékezzél reá, a’ többiekre is, mert azt mondgyák hogy az az eö Companiaja Tokajtl fogva a Dunáig tart?” (Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára C 43 – Acta secundum referentes – Sauska – 1782 – Fasc. 62.).

³¹BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 6–7. old.

³²BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 5. old.

³³BFL IV. 1223. e. 13. d., 1552. 7. old.

- BACHÁT LÁSZLÓ 1992. A tanári ragadványnevekről. In: FARKAS FERENC szerk.: Tulajdonnév-használatunk. *Magyar Névtani Dolgozatok* 100. ELTE Magyar Nyelvészeti Tanszékcsoport Névkutató Munkaközössége, Bp. 37-43.
- FEHÉRTÓI KATALIN 1969. A XIV. századi magyar megkülönböztető nevek. *NytudÉrt.* 68. Akadémiai Kiadó, Bp.
- GYÖRFFY ERZSÉBET 2011. A szleng helynevek névrendszertani helyéről. *Névtani Értesítő* 33: 93-9.
- GYÖRFFY ERZSÉBET 2012. A névszociológiai aspektusról a szleng helynevek kapcsán. *Helynévtörténeti Tanulmányok* 7: 53-60.
- GYÖRFFY ERZSÉBET 2013. The place of slang toponyms in the toponymic system. *Acta Onomastica* 54: 80-6.
- GYÖRFFY ERZSÉBET 2016. Slang Toponyms in Hungary. (Survey of Attitudes Among Language Users). In: PUZEY, GUY–KOSTANSKI, LAURA szerk.: *Names and Naming. (People, Places, Perceptions and Power)*. Multilingual Matters 163. Multilingual Matters, Bristol–Buffalo–Toronto. 153-61.
- HAJDÚ MIHÁLY 1994. *Magyar tulajdonnevek*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Bp.
- JENŐ SÁNDOR–VETŐ IMRE 1900. *A magyar tolvajnyelv és szótára*. Bp. A szerzők sajtója.
- KEMÉNY GÁBOR 1937. A tolvajnevek. *Magyar Rendőr* 4: 54-6.
- KIS TAMÁS 1996. Személynevek a szlengben. *Magyar Nyelvjárások* 33: 93-104.
- KIS TAMÁS 1997. A csoportnevek. In: B. GERGELY PIROSKA–HAJDÚ MIHÁLY szerk.: Az V. magyar névtudományi konferencia előadásai. (Miskolc, 1995. augusztus 28–30.) I–II. *MNyTK.* 209. Magyar Nyelvudományi Társaság–Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Intézete, Budapest–Miskolc. 207-14.
- KIS TAMÁS 2020a. Két újabb 18. századi zsványnyelvi szójegyzék Egerből. *Publicationes Universitatis Miskolcensis, Sectio Philosophica* 24/1: 274-86.
- KIS TAMÁS 2020b. Böszörményi zsványnyelvi szójegyzékek. *Magyar Nyelvjárások* 58: 193-226.
- KÜLLŐS IMOLA 1988. *Betyárok könyve*. Mezőgazdasági Kiadó, Bp.
- MIZSER LAJOS 1972. Adalékok a diáknév kutatásához. *Magyar Nyelvőr* 96: 419-22.
- MIZSER LAJOS 1973. Katonai ragadványnevek. *Magyar Nyelv* 69: 69-75.
- MIZSER LAJOS 1984. A ragadványnevek világa. In: LUDAS M. LÁSZLÓ–NÉMETH FERENC szerk.: *Az Élet és Tudomány Kalendáriumuma 1985*. Hírlapkiadó Vállalat, Bp. 111-5.

- MIZSER LAJOS 1985. Katonai ragadványnevek. *Honvédségi Szemle* 39/10 (1985. október): 109.
- MIZSER LAJOS 1987. A ragadványnevek típusai az újabb kutatások tükrében. *Irodalom- és Nyelvtudomány. Acta Academiae Paedagogicae Nyíregyháziensis. Tom. 11/D. Bessenyei György Tanárképző Főiskola Tudományos Közleményei*. Nyíregyháza. 139-44.
- NAGY FERENC 1981. A bűnözők álneveiről. In: HAJDÚ MIHÁLY–KISS JENŐ: *Tanulmányok a magyar nyelv múltjáról és jelenéről. (Emlékkönyv Benkő Loránd születésének 60. évfordulójára)*. Eötvös Loránd Tudományegyetem, Bp. 179-84.
- NÉMETH MIKLÓS 1996. Csavargók megkülönböztető nevei a XIV. században. *Néprajz és Nyelvtudomány* 37: 261-9.
- NÉMETH MIKLÓS 1997. Csavargók megkülönböztető nevei a XIV. században. In: B. GERGELY PIROSKA–HAJDÚ MIHÁLY szerk.: *Az V. magyar névtudományi konferencia előadásai. (Miskolc, 1995. augusztus 28–30.) I–II. MNyTK. 209. Magyar Nyelvtudományi Társaság–Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Intézete, Budapest–Miskolc. 37-40.*
- J. SOLTÉSZ KATALIN 1979. *A tulajdonnév funkciója és jelentése*. Akadémiai Kiadó, Bp.
- SZATHMÁRY RÓBERT 1937. Az álnév. *Magyar Rendőr* 4/11 (1937. június 1.): 251.
- SZILÁGYI FERENC 1973. Adatok és szempontok a diáknevek vizsgálatához. *Magyar Nyelvőr* 97: 51-5.
- TÁBORI KORNÉL–SZÉKELY VLADIMIR 1908. *A tolvajnép titkai. (A Bűnös Budapest ciklus folytatása)*. A Nap Ujságvállalat Nyomdája, Bp.
- [TÖMÖRKÉNY ISTVÁN–CSERZY MIHÁLY (?)-BÉKEFI ANTAL (?)] 1898. *Betyárlegendák. (Az alföldi rablóvilág történetei)*. Engel Lajos kiadása, Szeged.
- ZichyOkm. III. = NAGY IMRE–NAGY IVÁN–VÉGHÉLY DEZSŐ szerk. 1874. *A zichi és vásonkeői gróf Zichy-család idősb ágának okmánytára*. Gróf Zichy Károly ez idő szerinti senior áldozatkészségéből közli a Magyar Történelmi Társulat. Harmadik kötet. Magyar Történelmi Társulat, Pest.

EMLÉKKÖNYV
MIZSER LAJOS TISZTELETÉRE

NYÍREGYHÁZI EGYETEM
NYELV- ÉS IRODALOMTUDOMÁNYI INTÉZET
NYÍREGYHÁZA

2021

A KÖTET MEGJELENÉSÉT A NYÍREGYHÁZI EGYETEM
TUDOMÁNYOS TANÁCSA TÁMOGATTA

SZERKESZTŐK:

SEBESTYÉN ZSOLT
MINYA KÁROLY

© A SZERZŐK ÉS A SZERKESZTŐK, 2021

ISBN: 978-615-6032-46-1